

GRUMS KOMMUN

Individ & familj

Marcus Wihk, 0555-421 11
Enhetschef, HVB-Grums
marcus.wihk@grums.se

REMISSVAR

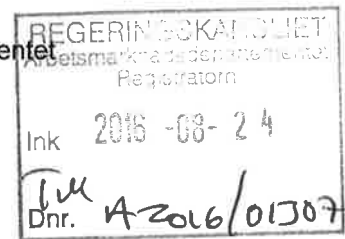
Datum
2016-08-23

Sida
1(9)

Er referens
A2016/01307/I

187

Regeringskansliet
Arbetsmarknadsdepartementet
103 33 Stockholm

Avs. Ett nytt ersättningssystem för mottagandet av ensamkommande barn och unga

Dnr: A2016/01333/I

Sammanfattning

Grums kommun välkomnar ett nytt förenklat ersättningssystem för kommunernas mottagande av ensamkommande barn och unga. Grums kommun motsätter sig dock utredningens förslag i dess helhet.

Kommunen anser att utredningen är undermålig med tanke på konsekvenserna som utredningens förslag innebär för dels kommunerna men också för de barn och ungdomar som kommer till Sverige utan sina vårdnadshavare. Utredningen är i många delar rent spekulativ kring hur nuvarande mottagningssystem ser ut samt kring konsekvenserna av de förslag som utredningen lämnar. Utredningens ekonomiska uträkningar är ogrundade – i flera fall med hänvisning till ”egna uträkningar” – och saknar en förankring i hur det reella mottagandet av ensamkommande barn ser ut i kommunerna. Utredningen hänvisar till ensamkommande barn och ungdomar som siffror utifrån åldersspann och använder grundlösa antaganden kring vilka placeringsbehov dessa individer bör ha. Utredningen använder tyvärr också dessa antaganden i de prognosmodeller som presenteras och som också ligger till grund för utredningens förslag om nya ersättningsschabloner.

Grums kommun instämmer i utredningens och regeringens uppfattning om att den kostnadsutveckling vid placeringar av ensamkommande barn och unga bör bromsas. Grums kommun vill dock poängtera att denna kostnadsutveckling skett i den privata HVB-sektorn och inte i den kommunala. Merparten av Sveriges kommuner tar det ansvar som staten under många år efterfrågat och klarar detta på grund av de ersättningsnivåer som dagens ersättningssystem har.

Grums kommun motsätter sig utredningens insinuationer om att kommunerna tar emot ensamkommande barn för att det är en ekonomiskt god affär. Staten har under tioåret efterfrågat de svenska kommunernas engagemang i mottagandet av ensamkommande barn, uppmuntrat och även krävt att kommunerna ska bygga upp egna boendeverksamheter. Utredningens förslag är oseriöst och oansvarigt mot bakgrund av de senaste tio årens mottagande av ensamkommande barn i kommunerna. Grums

Grums kommun

Postadress

664 80 Grums

Hemsida
www.grums.se

Besöksadress
Kommunhuset, entréplan
Sveagatan 77 Grums

E-post
kommunstyrelse@grums.se

Telefon
0555-420 00

Fax

Organisationsnr
212000-1827

Bankgiro
5674-8270

kommun har, likt många andra mindre kommuner, årligen balanserat verksamheten kring mottagande av ensamkommande barn runt ett nollresultat. Mottagandet av ensamkommande barn är för Grums kommun, som haft ett aktivt mottagande och en egen boendeverksamhet sedan 2011, är inte en överskottsverksamhet. Behovet av statsbidrag som täcker kostnaderna för mottagandet är grundläggande för att mottagandet i kommunen ska fungera.

Grums anser att utredningens förslag till nytt ersättningsystem inte alls innebär en administrativ förenkling utan att det snarare kommer att innebära en betydligt större arbetsbörda då förslagen inte innebär den kostnadstäckning som kommunerna har för mottagandet.

Grums kommun menar att förslagen i utredningen innebär risker för stora socioekonomiska kostnader på lång sikt och riskerar att en ungdomsgeneration ensamkommande barn går förlorad på grund av statens felaktiga bedömning av dessa ungdomars behov.

1.2 Ett stort behov av ett förändrat ersättningsystem

Grums kommun instämmer i behovet av ett förenklat ersättningsystem men motsätter sig utredningens konstaterande av att kostnadsutvecklingen måste dämpas i de kommunala boendeverksamheterna. Dessa har alltid bedrivits utifrån nuvarande platsschabloner. Den stora kostnadsutvecklingen har skett i den privata HVB-sektorn och det är gentemot den som eventuella regelförändringar bör riktas för att påverka kostnadsutvecklingen. Redan idag är den kommunala budgeten för mottagande av ensamkommande barn så pass sårbar att ytterligare några få externa placeringar i privata HVB-boenden eller på behandlingshem innebär en risk för ekonomin.

Grums kommun instämmer i utredningens skrivningar om att mottagande av ensamkommande barn ska hålla god kvalitet och utgå från barnets bästa. Kommunen konstaterar att detta är den enda meningen i utredningen där barnets behov dock nämns och att utredningens vidare förslag – inte innehåller någon diskussion kring de ensamkommande barnens reella behov av placeringar, vård eller stöd.

1.3 Barnperspektivet är en viktig utgångspunkt

Grums kommun motsätter sig utredningens resonemang kring att kommunerna har ekonomiska drivkrafter att placera ensamkommande unga med stöd av Sol upp till 21-års ålder. Grums kommun konstaterar att utredningen – utan källhänvisning eller vidare resonemang – grundlöst gör detta antagande. Faktum är att alla de asylsökande som kommer till Sverige borde ha ett särskilt stöd tills det att de fyller 21. Kommunens erfarenheter, som också har teoretiskt stöd¹, är att det oftast tar 4-5 år innan ensamkommande barn och unga landar i sin situation och behovet av stöd i och med detta minskar. Dessa behov är också individuella och utredningens resonemang är helt enkelt felaktigt och saknar förankring i målgruppens och individernas faktiska behov. Det torde vara Socialtjänstlagen som ska vara vägledande vid bedömningen av dessa ungdomars behov och således också grund för eventuell placering.

¹ Psykisk ohälsa bland barn och unga 2016, föreläsning UR Samtiden, Psykoterapeut Carl Pether Wirsén

1.4 Asylsökande ensamkommande barn som fyller 18 år

Grums kommun motsätter sig hela detta avsnitt i utredningen – då det är uppenbart att utredningen missförstått nuvarande regelverk. Asylsökande ensamkommande barn som fyller 18 kan vara fortsatt placerade av kommunen – precis som utredningen konstaterar. Till skillnad från vad utredningen menar – sker detta dock endast i ytterst liten omfattning. Möjligheten till ersättning för dessa placeringar är också ytterst begränsade då särskilda skäl krävs vid en sådan återsökning. Faktum är att majoriteten av alla de asylsökande ensamkommande barn som fyller 18 år – på 18-årsdagen flyttas över till Migrationsverkets ansvar och inte kvarstår under kommunens ansvar.

Grums kommun efterfrågar dock ett särskilt stöd för asylsökande ungdomar mellan 18-21 samt möjligheten för dem att delta i ordinarie gymnasieundervisning även när de redan är, eller skrivs över till, Migrationsverkets ansvar. Det skulle gynna Sverige på lång sikt.

1.5 Ersättning för ensamkommande barn och unga över 18 år som har uppehållstillstånd

Grums kommun vänder sig emot att placeringar av ensamkommande ungdomar mellan 18-21 skulle grunda sig i ekonomiska incitament för kommunens del. Placeringarna av dessa ungdomar görs enligt Socialtjänstlagen och utifrån lagens regelverk *just för att* ungdomens behov av stöd och placering ska motsvaras. Majoriteten av de ungdomar som tas emot som ensamkommande barn i kommunen har också faktiska behov av en placering på ett HVB eller i ett familjehem – och av det stöd som en sådan placering innebär.

1.6 Behovet av administrativ förenkling

Grums kommun välkomnar en administrativ förenkling och även en ökad schablonisering av ersättningssystemet. Dessa förenklingar och schabloner måste dock överensstämma med de kostnader som mottagandet av ensamkommande barn i kommunerna faktiskt innebär. Grums kommun motsätter sig utredningens inställning att systemet kring överenskommelser skulle vara betungande rent administrativt för kommunen. Grums kommun menar istället att överenskommelserna har blivit ett viktigt verktyg för kommunerna vad beträffar möjligheter att planera verksamheten över tid. En ökad schablonisering bör anses som en lättnad för Migrationsverkets statsbidragsfunktion. I dagsläget är det i denna hantering som många återsökningsärenden stannar upp och ifrågasätts. En schablonisering av ersättningarna måste dock i första hand vara anpassad efter kommunernas faktiska verksamhet – vilket inte är fallet i utredningens förslag.

1.7 Behovet av ett kostnadseffektivt regelverk

Grums kommun motsätter sig utredningens inställning om att kommunerna saknar drivkrafter för att hålla verksamhetens kostnader för mottagandet av ensamkommande barn nere. De kommunala HVB-verksamheterna har under många år endast haft platschablonen om 1900 kronor att förhålla sig till – vilket också är den ersättning som är reglerad i nuvarande överenskommelser. Externa placeringar på boenden i privat regi är redan idag en faktor som medför en stor risk för kommunens budget för

mottagande av ensamkommande barn. Lars Bäckström konstaterade just detta redan 2011 i utredningen ”Översyn av de statliga ersättningarna till kommuner för mottagande av ensamkommande barn”, DS 2011:34.² Bäckström ansåg det också troligt att fasta schabloner (om då 1900 kronor per dygn) skulle bidra till att kostnaderna i privata boendialternativ skulle dämpas.³

Kommunerna har redan – vilket utredningen också efterfrågar (s. 15) – hittat de mest kostnadseffektiva boendelösningarna, nämligen i den kommunala boendeverksamheten. Det är inte i dessa verksamheter som kostnadsutvecklingen drivits upp – utan på den privata HVB-marknaden. De kommuner som inte byggt upp egna HVB-verksamheter eller rekryterat egna familjehem bör inte stå som exempel för det kommunala mottagandet av ensamkommande barn. Många små kommuner bedriver boendeverksamhet i egen regi och har lyckats bygga denna – ofta med flera år av ekonomiskt underskott – med *nuvarande* schabloner. Utredningens förståelse av nuvarande mottagningssystem stämmer inte överens med den verklighet som de flesta kommuner verkar i.

1.8 Utgångspunkter och inriktningar för ett nytt ersättningsystem

Grums kommun instämmer i utredningens konstaterande om att ett nytt ersättningssystem också ska innebära att kommunernas mottagande av ensamkommande barn och unga ska ske med hög kvalitet och säkerhet. Grums konstaterar dock att nuvarande schabloner redan innebär att vissa kostnader täcks och andra inte gör det – vilket utredningen också nämner som en utgångspunkt för nya ersättningsnivåer. En förändring mer lägre ersättningar innebär dock att kvalitén och säkerheten i kommunernas verksamhet direkt kommer att påverkas negativt.

3.1 Ny ersättning för beredskap och kapacitet för mottagande av ensamkommande barn

Grums kommun ifrågasätter utredningens konstaterande av att den nya anvisningsmodellen i praktiken ger kommunerna bättre planeringsmöjligheter. Det förefaller uppenbart för kommunen att utredningen inte förstått det kommunala mottagandet av ensamkommande barn. Dels så är mottagandet av ensamkommande barn i kommunerna inte längre en frivillig verksamhet.⁴ Anvisningarna av ensamkommande barn sker heller inte enligt en plan över året utan utgår från det faktiska behovet att barn anvisas när de anlänt till Sverige. Den andel som fastställts för varje kommun är inte den heller ett enkelt mått för planering. Detta då Migrationsverket, i sina prognoser, anger tre olika scenarion⁵ där skillnaden i antal anvisade ensamkommande barn för en liten kommun som Grums kan skilja mellan sex och tjugotvå ensamkommande barn på ett år. Detta kan i praktiken innebära en verksamhetsskillnad på ett eller två nya boenden och en personell skillnad på mellan åtta och arton nyanställningar.

Grums kommun instämmer i utredningens konstaterande att outnyttjade platser innebär en stor kostnad för staten. Grums kommun vill dock

² (Bäckström) DS 2011:34, s 54

³ ibid

⁴ Förändring 1 januari 2014 i lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl.

⁵ Migrationsverkets prognos 2016-04-27, s 31

uppmärksamma departementet om att de planeringstal som ligger till grund för antalet platser i överenskommelsen är den siffra som kommunen i praktiken kan förbereda ett mottagande utifrån. En liten kommun kan inte med korta ledtider starta nya boenden och rekrytera behörig personal utan detta är alltid en process som kräver både en tidsmässigt möjlighet till planering – men också *ekonomiska möjligheter* för att utföra.

Utredningen menar att systemet överenskomna platser gör det svårt för Migrationsverket att veta vilka platser som är belagda och vilka som det går att anvisa till (s. 33). Grums kommun menar att om detta är ett av de stora problem som medför ökade kostnader för staten så bör fokus läggas på att inrätta ett fungerande system för Migrationsverket – inte komplicera mottagandet genom ekonomiska försämringar för kommunerna.

Grums kommun motsätter sig utredningens förslag om en rörlig ersättning motsvarande 7 dagars ersättning för obelagda platser utifrån den andel som fastställts för kommunen. Den faktiska beredskapen i kommunen kräver resurser i form av lediga lokaler, personal och andra resurser. Dessa kostnader måste i ett nytt ersättningssystem täckas i större utsträckning än den som utredningen föreslår.

3.3 Schablonersättning för mottagandet av asylsökande ensamkommande barn i anvisningskommun

Grums kommun motsätter sig utredningens förslag då föreslagen schablon inte motsvarar de faktiska kostnaderna som ersättningen avser.

Arvodet för gode män är i de flesta kommuner schabloniserat i nivåer kring 2 000 kronor per månad.⁶ Arvodet för uppdragsdelen är återsökningsbart av kommunen så länge barnet är asylsökande. Den gode mannens övriga omkostnader för t.ex. resa och andra utlägg kan dock inte återsökas som faktisk kostnad.⁷ Migrationsverkets genomsnittliga handläggningstid i ensamkommande barns asylärenden är i dagsläget 321 dagar.⁸ Bara arvodet till en god man under asylärenden baserat på dessa siffror uppgår till 22 000 kronor. I många fall uppstår dock överklagningsprocesser, verkställighetshinder och annat som för att tiden som barnet har god man blir betydligt längre än de elva månader som exemplet ovan beräknas på.

Utöver denna kostnad återsöker kommunerna också de tolkkostnader som den gode mannen har i uppdraget under asyltiden. Ett tolksamtal med telefontolk per månad (vilket är lågt räknat) innebär en årlig kostnad om 6 600 kronor.⁹ Kommunen får också ersättning för socialtjänstens utredningar om 31 000 eller 39 000 kronor beroende på vilken placeringsform som är aktuell. Vidare får kommunen också ersättning för de transportkostnader som uppstår i samband med anvisning av ett ensamkommande barn. Dessa kan variera beroende på om det till exempel är ett äldre barn – som själv kan åka tåg – eller om det är ett yngre barn - som måste hämtas av personal i kommunen. De faktiska kostnaderna varierar, i Grums kommun, mellan allt från 500 – 3 000 kronor.

⁶ SKL, Cirkulär 07:75- Förslag till ersättningsregler

⁷ Ibid.

⁸ Migrationsverket, Aktuella om ensamkommande barn - juni 2016

⁹ 12*(En timmes telefontolk (400 kr, ex. moms.) + förmedlingsavgift (150 kr. ex. moms.))

Utifrån exemplen ovan skulle kostnaderna för kommunen uppgå till som lägst 59 900 och som högst 70 600, vilket alltså överstiger den föreslagna schablonen.

Grums kommun instämmer i utredningens förslag om att schablonen om 30 000 kronor som avser särskilt förordnad vårdnadshavare och särskilda kostnader inom socialtjänsten för kvarstå men anser att denna schablon bör höjas. De gode männen kvarstår ofta länge i uppdraget då ledtiderna i tingsrätten för ärenden som avser särskilt förordnad vårdnadshavare är långa. Dessa ledtider innebär löpande kostnader för kommunen som inte täcks av nuvarande schabloner. Grums kommun ser med oro på att en schablon om 52 000 kronor som ska täcka, bland annat arvoden till gode män, riskerar i slutändan påverka möjligheten till rekrytering av nya gode män då kommunens kostnader för dessa inte täcks. Även svårigheter kring att rekrytera särskilt förordnade vårdnadshavare kan komma att påverkas i och med tillfälliga uppehållstillstånd vilket kommer att göra kostnaderna för socialtjänstens utredningar i sin tur ökar.

3.4 Schablonersättning per dygn för mottagandet av ensamkommande barn

Grums kommun motsätter sig utredningens förslag om ny platsschablon. Grums kommun är starkt ifrågasättande till utredningens beräkningsgrunder som anges i tabell 4:2, 4:3 samt 4:4.

Utredningen konstaterar att barn i åldern 16-17 år ska kunna placeras i stödboende om det finns *särskilda skäl*. Utredningen menar vidare att en betydande andel av denna grupp kommer att placeras i stödboende. Grums kommun menar att detta antagande är helt utan verklighetsförankring och att antagandet är gjort utan någon som helst förståelse eller kunskap om de behov som gruppen ensamkommande barn och unga har.

Att just dessa antaganden tillsammans med beräkningar på platskostnader utöver överenskomna platser ligger till grund för förslaget om ny platsschablon är djupt beklagligt. Grums kommun menar att utredningen inte tagit hänsyn till vare sig ensamkommande barn och ungas reella behov och heller inte de kommunala boendeverksamheternas kostnader.

Grums kommun motsätter sig en dygnsschablon om 1 350 kronor för ensamkommande barn under 18 år och ifrågasätter beräkningsgrunderna till förslaget.

Lars Bäckströms beräkning i DS 2011:34 (s. 58) kommer fram till att en HVB-plats år 2011 kostade 1 668 kronor och förslog i utredningen en platsschablon om 1 700 kronor. Grums kommun ifrågasätter att en platsschablon år 2017 – enligt utredningens förslag – skulle kunna vara lägre än det som utredningen 2011 kom fram till. Grums kommun saknar en liknande beräkning som den i DS 2011:34 i utredningen som detta remissvar är avsett.

3.5 Begränsad möjlighet till ersättning för asylsökande ensamkommande unga i åldern 18-20

Grums kommun har inga invändningar mot förslaget.

3.6 Schablonersättning för ensamkommande unga i åldern 18-20 med uppehållstillstånd

Grums kommun motsätter sig utredningens förslag mot bakgrund av att beräkningsgrunderna är undermåliga, att den föreslagna schablonen inte motsvarar kommunens kostnader och att utredningen inte tagit hänsyn till de faktiska behov som ensamkommande unga i åldern 18-21 faktiskt har.

Grums kommun menar att det torde vara den unges behov som bör vara vägledande i vilken placering som hen får och som kommunen således också bör ha ersättning för. Grums kommun saknar en teoretisk förankring och en förankring till målgruppens verkliga behov i utredningen. Kommunen ifrågasätter också utredningens bedömning att ensamkommande unga i åldern 18-20 inte skulle behöva vara placerade enligt SoL. Kommunen saknar stöd för dessa antaganden i utredningen. Utredningen menar att kommunerna inte har ekonomiska drivkrafter att ompröva placeringsbeslut och ifrågasätter placeringsbehoven av ensamkommande unga i åldrarna 18-20. Grums kommun motsätter sig detta antagande och menar att en försämrad schablonersättning knappast påverkar dessa ungdomars placeringsbehov och heller inte en placering av god kvalitet. Det bör vara ungdomens behov som styr placeringsbehoven. Om en ungdom har behov av placering på ett HVB-boende bör också dessa kostnader täckas av staten.

Utredningen menar att en lägre platschablon för ensamkommande unga mellan 18-20 skulle ge kommunerna en ökad flexibilitet i att hitta olika former av boenden utifrån individens behov. Grums kommun menar dock att dessa behov redan i dagsläget bedöms utifrån Socialtjänstlagens regelverk och att dessa ungdomar placeras därefter. Utredningens förslag om boende i studentlägenheter eller folkhögskolor kan säkert passa en liten del av målgruppens behov. Kommunens upplevelse är dock att behoven av boende är kopplad till betydligt större stöd och tillgång till personal. Majoriteten av dessa ungdomar är också i behov av detta stöd under hela gymnasietiden – vilket oftast är tills de är 21 eller äldre.

3.7 Ersättning för ensamkommande barn och unga som är placerade i annan kommun än anvisningskommunen

Grums kommun instämmer i utredningens inställning att ensamkommande barn och unga som anvisats till kommunen också bör vara placerade inom kommunen. Kommunen motsätter sig dock att nuvarande ordning kring styrningen av statsbidragen kring ensamkommande barn förändras. I de fall där det finns behov av och anledning till att ett socialärende skrivs över från en kommun till en annan torde detta ske interkommunalt och med barnet eller ungdomens behov i fokus. Grums kommun motsätter sig att ett system ska inrättas som åsidosätter dessa grundpremissor.

3.8 Ersättning för faktiska kostnader i vissa särskilda situationer

Utredningen föreslår att ersättningar för faktiska kostnader bör betalas ut i efterskott – efter ansökan – men att denna ersättning inte ska betalas ut om kommunen redan fått den automatiska schablonen utbetald. Grums kommun ställer sig frågande till hur detta system ska fungera då de automatiska schablonerna, enligt utredningen, ska betalas ut kontinuerligt.

4 Konsekvensanalys

Grums kommun anser att utredningens beräkningsgrunder är undermåliga och ifrågasätter att dessa används som grund för utredningens förslag för nya ersättningsnivåer. Grums kommun anser att förslagen i utredningen grundar sig i spekulativa antaganden som inte alls motsvarar verkligheten. Grums kommun ifrågasätter också att utredningen utgått från Migrationsverkets statistik och inte från uppgifter från kommunerna om de faktiska kostnaderna för placeringar av ensamkommande barn och unga. Grums kommun ifrågasätter utredningens tillvägagångssätt i uträkningarna av de kostnader som anges i tabellerna.

Kommunernas planering och verksamheter har alltid, i första hand, utgått från de överenskomna platserna med en dygnsschablon om 1600/1900 i uppbyggnad och drift av de egna HVB-verksamheterna. Utredningens beräkning – som återfinns i tabellerna - utgår de platser som är *utöver överenskommelsen* vilket är det samma som att beräkna kostnader på det som kommunen *inte planerat för*. Grums kommun anser det mycket olyckligt att dessa beräkningsgrunder ligger till grund för utredningens förslag och menar att de helt enkelt är felaktiga.

4.5 Konsekvenser för kommunerna

Tabell 4:2

Tabellen utgår från 2014 års genomsnittliga faktiska kostnader som placerats utöver överenskommelsen. Även om de räknats om enligt KPA till 2017 års prisnivå så är detta inte överensstämmande med den faktiska prisutvecklingen på – framförallt – privata familjehem, jourhem eller privata placeringar för kommunen. Grums kommun ifrågasätter att en uträkning baserad på ”egna uträkningar” som inte presenteras i utredningen samt ett tvärsnitt av placeringsandelar för år 2014 (då det kom 7 049 ensamkommande barn till Sverige) ska vara vägledande i förslaget om en ny platsschablon.

Tabellerna 4:3 och 4:4

Grums kommun anser att den, av utredningen, antagna fördelningen av ensamkommande barn under 18 år i olika placeringsformer är häpnadsväckande. Utredningen antar att 34 respektive 30 procent av alla ensamkommande barn under 18 år ska kunna placeras i stödboende – vilket Grums kommun menar är ett antagande helt utan verklighetsanknytning och utan kännedom om de behov som ensamkommande barn och unga har.

Grums kommun saknar förtydligande och förklaringar av utredningens ”egna beräkningar” som anges som källa i de tabellerna 4:3 och 4:4. Utredningen menar att just dessa placeringar i stödboende skulle öka kommunens flexibilitet för individanpassade placeringar. Detta skulle stämma om

behoven i gruppen var sådana. Grums kommun konstaterar dock, med drygt fem års erfarenhet av mottagande av ensamkommande barn, att detta inte är fallet. Utredningen saknar både förståelse för och källhänvisningar till teori och praktik avseende de faktiska behoven som placeringar av ensamkommande barn grundar sig på. Grums kommun menar att utredningens antaganden i tabellerna saknar verklighetsförankring, är grovt överdrivna och att dessa faktorer inneburit ett förslag om en dygnsschablon som är långt under de faktiska kostnaderna som kommunerna har.

Tabell 4:5

Se ovan

Tabellerna 4:6 och 4:7

Grums kommun motsätter sig beräkningsgrunderna och anser att hela uträkningen baseras på spekulativa antaganden utan förankring i de faktiska behov som målgruppen har.

4.6 Konsekvenser för ensamkommande barn och unga

Grums kommun anser att de antaganden som görs av utredningen vad beträffar konsekvenserna för ensamkommande barn och unga är felaktiga.

Grums kommun motsätter sig utredningens inställning att kommunerna placerat ensamkommande unga i boendeformer som överstiger ungdomarnas faktiska behov och att detta skett av ekonomiska drivkrafter från kommunerna.

Grums kommun beklagar, avslutningsvis, utredningens okunskap om gruppen ensamkommande barn och deras behov samt utredningens okunskap om hur det verkliga mottagandet av ensamkommande barn ser ut och fungerar i kommunerna.

Leif Haraldsson
Kommunalråd

